

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer 'Atsmot Yosef

Ibn Ezra, Joseph ben Isaac

קחצי נב פסוי, ארזע נבא

Nidpas ... poh Śaloniḳi, 361 [1600/1601]

תוחתפמ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11767)

הקדמה

והטור ושאלה הפוסקים אם נגעו באלותו הדין ולא היתה כוונתי בלימודי זה כי אם להועיל לעצמי
הקדושין כי הוא נורר גדול כי הוא מעשים בכל יום ולכן מונעתי קררי מוכניות עבד עברי עד סוף הפ
אם נקנת לטובת הפוסקים באו אנכי ריהטא גם כרוכ פרק עשרה יוחסין עשיתי על דרך זה וזאת

וארדתי

הפיק טבא דין מדיני הקידושין הארכתי כפי המקום :
למעין שאחר שכתבתי וגמרת המכתב באו אלינו מעיר ואם בישראל קושטא
יעא סבר ד מתטובות הרב מוהר"ן לב חידש קנת חידושים על זאת המכתב אח
לחזור ולטעות כמקומות שהיה הרב מדבר ובקנת המקומות אשר הרב הכיח ידו לא מנעתי ענמי להע
בדבריו ולגם שבמקנת דברים כיוונתי לדעתו זל :

וראיתי

כעו ותענומות לחקוק בספר כל החידושים שחידשתי במכתב הזאת וקראתי
עצמות יוסף

אכלו מבוקשו ושוכר
וככה כתיבתי מפתחות מפתחות בכל דף ודף מהגמרא וכל הלכה והלכה מלבד כיאורה בדבריו רש
והתוספות שלא זכרתי באפתחות פתחות חותם כל חידוש הדין אשר חידשתי בה הן
מיושם מד עתי הן חידוש אשר לי בדברי הפוסקים כדי שימצא הדיין מבוקשו בנקלה בעת
יערך אליו וגם ככה כתיבתי מפתחות מלשונות הפוסקים לבד כדי שימצא הלשון שינטרך
לו ביאור אשר בא בספר הזה בנקלה : גם כשימצא כלל מחודש מתוך ההלכה
אכנה אגלו זיון כדי שילך התלמיד וימצא את מבוקשו בנקלה : אמתפל לפני
היודעים אל יאשימוני אם ימצא דבר לא נח להם בו עד יחזרו וישבו ויתקנו
כפי חכמתם השגיאה אשר כי מצאו ככה ואל כי לא איש : ומשפיע
הדעת והתבונה אשר מאנו ומטובו כהרי נחלי חכמה ודעת אשאל
עורו יהיה עם פי והגיוני ידריכני כנתיב המלאכה אל
אכשל בדבר הלכה חזירא

מפתחות חידושים הנמצאים בספר

הזה

בכתיבת המכתב יתבאר דין הקדשה שאברה
תורה כחיה אופן תקרא קדשה : ואם הפלג
מותר להדיע ואם היא בלי כתוב וקדושין ויעמיק
לכאר דברי הרמב"ם וזה א ושאר מפרשים :

פרק האשה נקנית

בדיבור המתחיל בפרטה יספק : אי אמרין על
קוביה דין כלומ' כשעשינו על ת' פ' יוכיח אי אמרי
דין שיהיה כאותו פ' או דילמא היוכיח אינו כי אם
להעביר הפרכא וסור המלמד הראשון למקומו
והדבר כספק דל' כדברי הר' אש זל :

בדבור המתחיל דאם לה חכ'ע בהקדש יבאר דאף
על נב' והאומר לאשה הרי את מקודשת לי : הו

עוד יש ללמוד מתוכו שנעשה יוכיח מכחון כי אותו
פ' יוכיח שעס שהיונו יוכלים סם לעשות ק' כיוצא
בזה מנעו הבת' כמון כן כאן ויש דאיה לזה מנע
התוספות

מפת חות

ג

אי חסוכ ככתן הוא ואמרה היא דהוא ספק מקודשת
ויכא פסקי דריכיס כוה בקורה :

זפוס ב.ק. דחולין במתניתין דבשר בפרה וכו' :
ובאמת ככר באו פירושים משונים לבאר ד
דכריהם ככניס אחרות :

הלכה ו

יכא עיקר הפסק היכא דאמר הרי את מקודשת
ולא אמר לי שראוי להחמיר וז"ל האומר הרני
ועיון בדברי הרשב"ם במקומות כפרדים על
זה ואם יש לחלק בין היה לו בה מדוכין ללא היה
עמה כלל ודין מי שאמר לעדים הווי עלי
עדים אף באלו הלימודים אפי' רונה לקדש את
לאה ארוסתיו ונתנס למשודכתו ואמר לה זה אני
נותן לך בעורת קדושין ומחלוקת הר"ם והר"ב
כוה ודין מי שאמר למשודכתו קח ואת התכונות קי
ווס דו פור קידושין ועיון על המהרי" אררכי זלזה
ודין מי שאמר קח זה לקדושין ודין מי שאמר הרי
אלו לך לקדושין ודין אם אמר לה הא לך כסף
לקדושין ודין אם אמר לה תקחיוה הדינר
כקדושין לי ודין מי שאמר קח זה כקדושי לי אם
יש לחלק בין או כלשון הקדש לאומר כלשון לעו :

ודין הרני אישיך והיה מדבר על עסקי קדושה וכו'
יכא מחלוק כוה ועיון על דברי המהרי"ן לב זל :

הלכה ז

כלשונות הגרועים יספק לענין ההלכה כספרי
הפוסקים ודברי מהר"ם הלוי זל שחלק על הר"ד
שכנס ויחלק בין דין זמן התלמוד לזמננו זה :

הלכה ח

כא הפירוש ברוב ענין בהלכה מהמהר"ם הלוי
שהרבה לגנות למה דר שכנס :

ויבאר דין עבוקים באותו ענין אם יש לחלק בין
גרועין לקדושין :

הלכה ט

מקור פדין מי שאמר לאשה אף לי עסקי כך אי
מהני ויחמיר כוה בדברי הר"ן זל :

הלכה י

יבאר דין המקדש כרבית קאונה ושיש לחלק בין
מטא הריבית ליד המקדש ללא מטא לידיה :
ובדין ארווח לה וימכא יבאר שיס לחלק בין נקט
פיעת

הלכה א

דלא אחיבא וכו' יבאר שאין מחזקים לקטנה
באחיבא עד שתהא בת כ' עם שהיבא קודם קימוי
אחיבא ויהודיק בדברי התוס' שגר' דל' בהפך

עד ית' שם שרוב הפעמים יש פרכא או דיו על קו'
מעושה התלמוד ויש קו' אחר ואמרי' דקמך התלמו'
על אותו הקו' שלא כובר :

ההכנסות לינאו הפך דעת רש"י ויחקה אם נעשה
ויכא מההכנסת לינאו לדעת זל :

הלכה ב

יבאר שכנסנו עושים קו' ואמרי' דיו לא עבדין
אחיבא פכא ובאמר מה להתם שכן כולל דבר
זה אה שאין בן הכא משום דכב אמרי' דיו :

הלכה ג

יבאר כמור' בכל הדינא וכד' שכן יסכן בע"כ
יכא כלל מסודש עם על חדא מתלת ואתי כמה
הנד פרכין פרכא אף שאינה שוה בכל הג' דרד' :

הלכה ד

יבאר קונה ובאר דאע"כ דקלל דאמרי' דיו
אפי' היכא דמפריך קו' היינו דוקא כשהדיו מבטל
קנת מהלמירה :

יבאר שכל תרי קלו וחמורי דקחרן אהדי
דאמרי' דמחיק אמה מלי היינו דוקא כשהם מחושאי'
לא ממקומו דאו אמרי' תיקים כל חד וחד אדוכתי'
ועיקר הדבר הוא בדברי התוס' כ"ק דחולין במהרי'
דבשר בפרה פקול בעגלה : עם שבאמת המח'
במגם כוה דהתם בחולין דוקא לא שייך מה מלי' :
ויבאר ככך ההלכ' אי חופה קונה או אינה קונה
ויקשה ויתרץ על זה :

הלכה ה

יבאר דין נתנה היא ואמרה היא באדם חסוכ

מפתחות

מי שאמר אתן לך מנה במתנה והילך משכון חסד
לחלק בין מתנה לקדושין

מעוה כידיה ללא נקט :

הלכה יא

עיון כדיון משכון שלא כשעת ההלואה

בדיון מתנה ע"מ להחזיר אי בעי תנאי כפול ואם
לא כפול תנאו המעשה קיים והתנאי בטל ויתקשה
בהגהות מיימון ספ"ח מה הוכה ולולב :

דיון
מתנה
ותנאי
כפול

ואם נתן מתנה לאשה לזמן ידוע ואמר לה תשא
מקודשת לי כשהיא הנאה שאת כהנית כזמן זה :

הלכה כ

עיון בדברי טור ח"ה ביומן ל"א

הלכה יב דף ז

הלכה כא

הלכה כב דף ט

יחזור באשה שאמרה הרוח זמן לפלוני ואתקדש
לך :

הלכה יג

עיון בהלכה לכה

אחר העיון בהלכה יחזור אי שטר קדושין כש
כמוסבר ויעיין בדברי הרשב"א ז"ל :

הלכה יד דף ז

פיסקא ובביאה מנא לז דף

ט הלכה א

אומר לאשה תהא לי מקודש כחצי כרוטה וכחצי
אי הויה מקודשת ודין חציך בפרוטה וחציך בפרו
עיון בדברי הרב מוהרי"ק ז"ל

עיון בהלכה ברוכ ענין וידקדק בדברי הרמב"ם ז

הלכה ב דף י

הלכה טו

הלכה יז דף ח

אחר עיון ההלכה ידקדק בענין הדיון המקדש
כביאה חס דעתו על גמר ביאה ויברש דברי הר
כמוזל בהלכות אשות במקומות שונים :

דיון ע"ע יבאר מה עב' עברי הנמכר לגוי נקנה באזה כסף
ויקשה על דברי הרמב"ם ז"ל ועל דברי הרב כעל
כסף משנה כזה

הלכה ג

עיון נאמן כסוגיית בן בנבג

הלכה יז בדף הנז

פיסקא ובית הלל דף יב

הלכה א

דיון כדיון הכן אם קבל עליו הכהן בה פלעוס
ואם יש לחלק בין גברא דבה לשאר בני אדם : וגם
יחלק בין קבלו הכהן עליו בעת הנתינה לקבלו
עליו אחר שכבר נתנו לו ועיון בדברי מוהרי"ק ז"ל

עיון בהלכה ויבאר שמשקל חצי שעורה שכתב
הפוסקים ז"ל שהיא שהוא שער הקדושין לאו הויה
חצי גוף השעורה של כסף אלא שיעור שקל גרבי
שעורה יתן לו אותו המשקל מכסף :

הלכה יח דף ח

יבאר דיון מקדשה כמנה ונמנא חפר דינר ויתן
דעות הפוסקים כזה ויעיין בדברי הר"ן והרשב"ם
ז"ל והרב מוהרי"ק ז"ל :

הלכה יט

הלכה

מפתחות

ד

הלכה ב

הלכה ו ז

יעיין בענין מעבוד דאורייתא מדברי הרמב"ם זל
ויקט על דברי התוס' כ' יש גזילין בזה עד מתני' ענין
דע"ל לא כא כי אם פלפול בהלכות לכד:

יבאר במדרש שמואל דחיישינן שמוא ט"פ במדי אי
החשש היא אולי איש ממדי בא לכאן וחילוק מ
מהר"ן זל בזה:

מתני' ע"ע דף יד

ויבאר שמה שהרכה הרב מוהר"י קולון זלהה לגנות
למה"ר קפסלי זל על מי שקדם בתאכה יש לו
רפואות תעלה:

כשנעשה קמיייתא יבאר מקנת ההלכה דעכריה
ונגה בכסף מקרא דהפדה ויהקט הרב כביאור
דברי הרמב"ם זל בפירוט המטנה:

עוד יחקור אי בודאי ידעין דט"פ במדי מה יהיה
הדין: ודקרוק בזה מדברי הרא"ש על דברי
הרמב"ם זל ויסקים טק ההלכה בטוב טעם:

כד"ה אמר קרא יגאלנו יקשה ויתרן הרכה על
דברי התוס' ויבאר שכל מקום שהתלמוד עושה
כ' קלים וחמו' ורונה לתלמוד מה שיש לא מחבירו
וחבירו מחבירו ואמר' דמכין אמה מנינו היינו
טעמא לפי שכל ק"ו שעושה כבר אסיק אדעת'
הפכוק שמכיא אח"כ וכן כפ"ו השני וירבה להביא
ראיות על זה ומקומו בתלמוד ויקשה על ה' מוהר"י
לכ' זהה בזה:

הלכה ג דף יב

יבאר דברי התוס' ד"ה והאיכ' שהדיוכו' שהרכ
שוהר"ן לכ' זלהה ח"ג סי' ג' ט כתב על דבריהם
ויבאר דבריהם יפה:

ויבאר החילוק ט"ש בק"ב קל"ו וחמור' דאיכ' למ'
הכי והכי דאמר' תיקוף כל סד וחד אדוכת' להיכ'
דאמר' קמ"ך אמה מנינו:

עוד יבאר בהך קלא אי הוי קודם שקבלה קדושין
מאחר או לא:

פי"ס ובשטר מנלן

עוד חידש המח' חידוש כפלא והוא שהאשה שאמר
שקבלה קדושין מאחר דלאו כל כמינה דשויה
אנפשה חתיכה דאיכור' היינו דוקא כשנאשה דלאו
כל כמינה לחוב לבעל אבל אם הייתה ארוכה כיון
דשויה אנפשה חתיכה דאיכורא אסור הבעל לבא
עליה ודקדק זה מנחת קטנות והיות:

יעמיק ככל הסיגיא ובשמעת קמיייתא יבאר דברי
הרא"ש זל בפירוטו לרש"י זל בפרט' משפטים ובקוף
המקנא יבאר דברי הרמב"ם זל בכ"ה המטנה:

וכתב

עיון בדברי הרא"ש בתשובה כלל
ל"ה סי' ג עמ"ש כסוף גיטין ועיון
בדברי המרדכי וה' מהריק זל:

פי"ס יתירה עליו וכו' דף יז

כב' קלי וחמורי ממקומות לא שמכין אמה מנינו:

הלכה ד דף יב

דין יבאר דין מצער שליח רבנן וסי' לחלק בין מצער
מצער למבזה: ויקשה ויתרן על דברי הטור זל וחלק
חילוק בחתן הדר בכית חמו' בדקדו' דברי התוס':

ד"ה מה לקמינה נראה מדבריהם שהדבר עמו
אשר אנו באים לתלמוד קודם הלמודה עושים ממנו
ברכא והוא דבר תמוה וידרוך דרך דעל מה הנד
פרכי' כל דהו ואפשר לחדש כלל מתוך דבריה' עיון
יפה בפנים:

הלכת ה

ברף יז

כדין שתיקה לאחר מתן מעות אם נתן לה כסף
סתם שלריך שיחזור ויטול הכסף וכו' ואם יש
לחלק בין רונה היא דאמרה אין ללא אמרה:
ואם חס' הרמ"ב כא דאם נתן לה כסף סתם נריך
שיטול הכסף מאנה אידוקא לכתחילה קאמר
גלאו הכי' זקפא הוי אי' לא ויבאר דברי הרב
מהר"ב בענין זה:

כד"ה ויילף ריקס ית' דאע"ג דכלל מקור בדיניו
דאין דנין ק"ו מהלכה ולא משום מדה היבא דהוי
הקט' כגלוי מלתא בעלמא ילפינן שכיר:

ד"ה תפכת מרובה יח' כלל מדברי התוספות:

דף יח

כדין

מפתחות

יבאר אם יכול האדם לקרוא לחביו בשמו והחילוקי כבוד
שיש בו והכנת דברי הרמב"ם בהלכות ממרים : אב
עוד שם בענין כיבוד שריון שיהיה משל אב עיני
בין מורא וכיבוד כדברי הרמב"ם והטור

דף לד

בני הא דבעי מעשה גוים כטורות יבאר דאע"ג כלל
דכ כתובים הבאים באיין מלמד מ"מ עבדין
ק' ומנייהו וגם מכבד"כ באמר פלוני ופלוני ויכחו
ויבאר כל הסוגיא בענין דק הפלא ופלא :

דף לו

כדכור המתחיל ומה בן נאן יבאר דאף עלגב כלל
דבחד מחדא לא כד כיון פרכא כל דהו מכל מקום
היבא דבעי לשתויי בק"ו דבר מחדש שאינו נוהג
אותו הדבר שרואי לעמוד בשאר העניינים פרכיון
פרכא כל דהו

דף לח

יבאר דאף על גב דלדברי יאשיה אינן דין כלאי ה כלאי
הכרם עד שזרע חיטה ושעורה וחרגן כפיטולת יד הכרם
היינו דוקא לענין מלקות אבל לענין איסורא כהך
מיוא בכרם אסורא :

דף ס

יבאר דין עונש הזוכה והעובר איך דנין למעלה
ליחוד ולמדינה ולעולם בענין נמרץ

פרק האיש מקדש

דף מא הלבנה א

יבאר שהאיש המקדש לאש ומכירה לא שייך איסור
אם אינו מקדשה על ידו ויפקק אם אינו מכירה
ומקדשה על ידי עמו אם יש לו שטר טפי על דרך
שאמרו מצוה בו יותר מכשלתו :

ויבאר דברי בעל כפר אדם ומה בזה ועיני כ
כדברי הרמב"ם כמ"ש בהל' אישות וכפי המשנה

הלכה ב

יבאר לדין שכתמו שיש מחלוקת בגרושין אם שלים
קבלה יכול לעשות שלים אחר כמו כן הוא מחלוקת
לקדושין

בדין גניבו אלף עיני דברי הרמב"ם ה גניבה
ויעמוק ככל הסוגיא עד מתניתין דעבד כנעני
בדקדוק ככין כלליה ופרטותיה :

דף כא

מסקנת ההלכה בדין עבד עברי המוכר לגוי אי
נגאל לחנאין ועיני בדברי הרמב"ם זל :

דף כב

יבאר אי אכילת פירות הויא חוקה ועיני
בדברי הטור כמקומות :

דף כו

יבאר וידקד שקיין אנבאן נרין קרקע מכוניי ויב
אם מה שאינו קונה מן הדין אם פי המוכר שיקנה
אם קנה :

דף כח

יבאר דאע"ג כלל
בדין דמונא מאיסורא לא ילפינן היבא דאיבא
ק' ולפיכך :

פיסקא וזיקוקין

עוד יבאר אם האו לחבירו אתה כמזור או תסקר
כמזור אם קובצת את המ' ודין קורא לחבירו
מזור בן מזור וחילוקים כו ודין האומר לחבירו
איני ממור וכו' :

מכר מתב' כל הנעשה דמים באחר יבאר דין הקונה
כמעט מחמת הלואה והלואה שנעשה מחמת מכר
במעו יתיך הדעות בדברי הפוסקים זלטה בענין נמרץ
הלוא' בדברי הר"ף והרמב"ם ובעל המאור והרא"ש
והטור וס' מוהר"ק זלטה ובחקירות :

דף כט

יחלק בענין החיוב שחייב האב למוזל לבנו יש
לחייב בינו לבד היבא דלא מהליה אביה ויחקור
אם לא כדאז אביו אם יפדוהו כ"ד :

דף ל

יבאר כשמעתא שהבן עם האב יכולין להקשות
ולתרץ כדי להסיק מסקנת ההלכה
ואין בזה משום לא יבטור את דבריו :

דף לא

מפתחות

ה
יבאר אם הקטנה מתגרשת על ידי עצמה ועיני על דברי הרב מוהרי"ק זלזה בטור א"ה :

הלכה יא דף מה

יבאר דין קטנה שעשתה שליח מדעת אביה אע"כ דאין שליחו לקטן הוה ליה כאילו האב עשאו ויכול ליעשות שליח :

הלכה יב

יבאר דיכס שעוש' מאמ' כעני גט מעליא ולא כעני גט יבמין :

הלכה יג א

בדין האב שעשה שליחות לבנו ושתק בנו כשאמר לו אביו אי מהני או לא : וחקירה בפוסקים כוה ודין קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה שכוון להחמיר ולהזריכה גט אפילו בלא שדוכין : ואם קדש האב אשה לבנו קטן ואחר כך הגדיל הבן אם יש לחוש לקדושתו אחר שלא מיחה בעת שהגדיל :

ב

יבאר שאם גלה האב דעתו שרובה לקדש בתו קטנה לפי והלכה היא וקדשה עצמה לו הויא ודאי מקודשת ויב' דברי הטור והפוסקים :

ויעמיק העין בכל דברי הפוסקים בדין קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה אחת לאחת ויסקים פסק הדין בארובה דף מ"ה

מתניתין האומר לאשה

התקדשי דף מו זמז

הלכה א ב

יבאר אם גמר האדם דבריו ואמר לאשה התקדשי לי כו' וכו' ולא כ' נתן ביד האשה :

ואם אמר לה באלו יבאני לך א"ה ואכלתן ואם חזרה באחמנה ואם אמר כו' וכו' וכו' יחקו היש לחלק בין אומר כו' בלא ואלו לאומר כו' בלאו ועיין דק בדברי הר' מ"כ באה שאמר כה' נדרים ובהלכות שבועות ובהלכות משוואה המוקדשין :

הלכה א ב

לקידושין אם עשתה האשה שליח קבלה אם יכול השליח לעשות שליח אחר :

ויבאר אם עשה הכעל שליח לקדש אם יכול לעשו שליח אחר : ודין אם אמר הכעל לשליח לקדש לו אשה וישאל לו חפץ כ' והוא שאל חפץ בהשאלה מאיש אחר :

הלכה ד

יבאים לענין ההלכה דין שלוחו של אדם כמותו ניק' ויתרן על דברי הר' מ"כ פ"ק מהלכות אישות ופרק ד' מהלכות תרומות :

הלכה ה עיני לבד

הלכה ו דף מב

יבאים לפסק הלכה שרשי הדיני' ביתומים גדולים וקטנים שבאו הגדולים ליחח חלקם להשכיחם ואם הקטנה מחו בחלוקה כגון שהיה לו סדה שכל לו מאכיו אמו ורונה שיהיה חלקו קמוץ לו :

הלכה ז ב"דף הנז

יבאר כל הדעות בדין אוניאת קרקע ויתלקס לר' דעות ויבאר דברי רבי ירוחם וקושי בדברי התוס' בדברי רבינו תם בפוקימות שונות ויבאים מה עשה במחלוקתו כאלו לענין הדין ומי הוא המוחזק ויבאר דמאי ד' אמרינן מוכר לעולם חוור לא נאמר זה בקרקע שהרי יכול להביא שם תגרים והוי כ' כמקחו כדו :

הלכה ח דף מג ס"ה

בא העיני ברוכ ענין ודין בכל התורה כלה לענין פסק ההלכה אי אמרינן אין שליח לדבר עבירה ועיין בדברי הר' מ"כ בפ"ק שני מהלכות רוצח וכו' מהלכות מעילה ודין במורד פי המלך אם חייב מיתה לפי שיש כוה מחלוקת :

הלכה ט

לענין עדות השלושים היש לחלק בין כהף לשטר ודין אם שלח המעו' למלוה בלי דעות המלוה וכפר המלוה שלא הגיעו לידו ואם השלושים נאמרים וחקירה בדין זה ועיין בטור ח"ו כיון קכ' א על ה' מוהרי"ק :

הלכה י דף מ"ג

פיסקא האיש מקדש

כ"ח

כ"ג

כ"ג

כ"א
הכ"ט

מפתחות

הלכה ב דף נב

יבאר שכ"ה שאמר לאריה שקדם כחלקו תקח לך מהיותר גדולים שבהם כנגד הקטנים שלקחתו שאינה מקודשת ואם אמר לה תהא לי מקודשת בחלק שיש לי בכללים או ואם יש לחלק בין אמרה לה כן אחר הקדושתין או בעת הקדושתין :

מתני' המקדש כחלקו וכו' יענין בדברי התוספות אם אמר לה ע"מ שאדבר עליך לשלשון אם נדון לתת לה פרוטה ועיקרה דמלתא הוא כפ' האומר בד"ה דמייתי נמי יבאר חידוש מה ברוח קושי טעם שאין מקדישין לחם כלל תורה מ"מ אין מקריבין שלחן יכול להקריב הלחם כלל תורה :

קרכנו

מתני' המקדש בערלה דף נו

יבאר מהמקדש בערלה שיש בה ש"ס שלא כדרך הנחתה הויא ספק מקודשת :

פיסקא בעגלה ערופה

דף נו

יבאר כלל אין הקש למחנה יקושי על רש"י ז"ל כזה ויש"כ גדול בדבריו :

פיס ציפורי מצורע

יבאר דבפורי מצורע אסור לאחר שחיטה ולא קוד' ויק' על הרמב"ם בפ"ה המשנה :

פיס וחולין שנשחטו בעזרה

יבאר דאין מזהירין מן החין ואפי' כרת לא מייתי אבל בגלוי מלתא מייתי אפי' כרת :

עוד יבאר כלל דלא עבדין יוכיח מחוץ לענין אלא מן הדבר בעצמו :

עוד יבאר באורך דין חולין שנשחטו בעזרה אי הוו דאורייתא או דרבנן ויעמיץ העין בדברי הרמב"ם ז"ל כמ"ש פ"ה מה גביה עם מ"ש פ"ה מה מאכלות אסורות ויק' על מה שכתב' מוהרי"ק בפ"ה מה שחיטה עיין בדברי רש"י פ' מרובה דף ע"ב המתחיל חולין שנשחטו וכו' :

פרק האומר דף נט

יבאר דלא טייך דין עני המהפך בחררה אלא במהפך ממש וחזור אחריה בעצמו אכל העוש שליח לקנות ולקחה השליח לעצמו אינו נקרא אלא רמאי ולא עני המהפך בחררה :

עד

הלכה ג דף מו

יתבאר כלל דלא אמרינן להודיעך כחודפ' אלא במאי דפליגי דיש יותר כח לפ"ו אבל אם נקט הכי להודיעך דדוקא בהך מלתא כ"ל הכי ולא בענין קחר לא אמרינן להודיעך כחוי :

עוד יבאר שם שבשאלה אמרי' בלה כדירה אינו אלא במאי דמקשינן בלו' בלה כדירה בהך מלתא דאמרינן בה אבל לא שייך לומר בלה כדירה בענין הדומה עיין בפנים ושם יבאר דלא אמרינן נעשה ז"מ בשם יותר חידו' בדבר השנוי אבל כשהענינו שיש לא שייך לומר כן :

דף מו מח

בא הפסק דין בדין מקדש כמלוה בשלימות ודין אם המלוה פלה היא בעין וקנה בהם מוכר אם קנה ועיין במתניתין דכל הנעשה דמים באחר כפ"ק ודין אם החויר השטר כמלוה שיש לו עניה הויא מקודשת אם יש בנייר שזה פרוטה ועיין על דברי הר"ן שכתב שנהיך להחזיר השטר ללוה' ועיין דק על הרב מוהרי"ק בא"ה ודין אם אמר לה התקדשי לי בשטר חוב דלד"ה הויא מקודשת אם יש בנייר ע"פ ואם קדשה במנה וכמנא חסר דינר מהו פסק הדין בזה ואם קדשה במלוה של אחרים והחזיר לה השטר ואם קדשה כפקדון שיש לו כידה ונגכ שיש לחלק בין ידעה הגנבה קודם קדושתין ללא ידעה : ודין אם אמר לה התקדשי כפקדון שיש לי בידך אי משעמה שיש בידך ה"ר הן מעט' ודקדוק בדברי הפוסקים במקדש כמלוה שיש עליה משכון ולא בא מעיקרא כתורת משכון ודקדוקים כפ"ה בזה ודין אם קדשה בשטר ארוסין ואין עליו עדים ויש בנייר שזה פרוטה :

מתניתין דתקדשי בכוס וין

דף מח

יסקא אם אמר לה התקדשי בכסף ונתן לה זהב אם יש להחמיר ואם האיש עשה שליח לקדם לו אשה וילוו לו דינר כסף ויהיה זהב או להפך :

דף נ

יבאר בדין המוכר נכסיו עד לעלות לאו' חילוק בדין כפי' השויות וחילוק דעת בזה :

פיסקא דף נב

יבאר דין המקדש האשה עגול ובגובה כחלוקים בפלוג' ודין אם נתיאמו הכעלי' אחר שנתקדש ועיין כעו' בדברי הר"ם כ"ה וכו' בין גול לגנב

דינו תכא

מקכה דש כל

מפתחות

9

פרק טו סח דין

בסיף הפ' יעמיק עיון בסוקקי כפיה נכרית דלא תפסי קדושין ויעמיק בעיון אי עובר ירך אמו או לא דעמיני רביס תלוים כזה ופיש קתירות רכות בזה :

מתני' ד"ט או' וכו' יבאר שבזמנינו זה שמשלמים מפי מהשפחות יכול הממזר ליקח אותה לכתחילה ויטהר זרעו ויבא דדוקא שפח שקבלה דת יהודית יקח הממזר דא"ל כ"כ ה"ל נכרית ואקור לוקחנה ויבא' שזר יך שהממזר יפרט שאינו בא עליה כבוד נשואי' דא"כ הרי הנוא מסותרר ואין לו טהרת זרע :

פרק י' יוחסין

דף ער

דין נאמן בעל המקח לו' לזה מכרתי יבאר כל' מכיר דבריו הפוקקים יפה :

דף עח

יבאר כלל במדות דכל מה שהז' נריך שיהא דומה כלל ושוה בכל דריו :
מתני' מי שנתן רשות יבאר לענין הלכה דברי הרמ"ה או שני שליח אחריני ויבאר אם חולק הר"ש בקדושין :

דף עט

יבאר כלל במדות דאע"ג דהלכתא כרב באיסורי אי גס בהך פלוגת' תליא מלתא דמונח לא אמרי' הלכתא כממואל דנינו ויבאר דברי מהר"ל בזה ויבאר דין קדשה אכיה בדרך אם יש יומני בגרות ועיון בדברי הרמ"ם :

ויבאר דין בחור שקדש אשה ונפתתקו במנין שנותא ותיך החלוקות בדינים אלנו כקטנה שנתתקו כמפכר שנותיה ולא נכדקה בעת הפסק אש' הכיאה סימניס :

ואם נכדקה ולא מנאו לה אי הויא ספק דרכך או לא :

ואם נכתתקו בשנותיה ונכדקה ומנאו לה אי הוי' הוכחח על השער ג"כ ויבאר מהקנת הסוגיא שכתב הרמ"ה דוקא במבחיטתו :
ב ב

עור' יבאר סד"ה עמי מהפך דיכי כלמד' מבריהם בין הפקר מניחה לענין אחר וחידושי' בענין מלמד הושב עם כ"ה אש נריך שיהיה דוקא סבתו כדי שיהיה ככלל כדין עמי מהפך' ועד ובאר פסק ההלכ' כבא אחר וקדשה און ל' יום ונאי אור דברי הרמ"ם ודברי ה' מוהרי"ק זלטה בזה :

דף ס עמוד ב

כפיה' דע"ה שיש לי ק"קזוז בע"מ שיאמר אותם פ' יאכק' אי נריך אותם פ' שיאמר אין לו כירי או דילמא אפי' שתק מהני ויסקים הדין דאניה מקודש' ויתן טעם למה לא תהיה מקודשת בספק :

סוגיות תנאי בני גר דף סא

ית' בה דיני התנאי' באורך ודברי כל המפרשי' בעיון נמרך וכלכריה' מוהרי"ק זל :

דף סב

מתני' המקדש לאטה ואמר כמבור הייתי וכו' יבאר שאם האטה אומר לאיש שהיא כהנת ואח"כ קדשה האיש התם ונמצאת לוייה אילה מקודשת :

דף סג

מקנה יבאר החילוקים שיש בדין אדם מקנה דבר שלא דש כל בא לעולם ולדין כדבר שכל לעולם אש נתקדש קדש קדש מה הדין ועיון בדברי התוס' והרמ"ם :

מתני' ע"מ שאדבר לשלטון יבאר אם לא נתן לה ברוט היש להמזר כזה וידקדק זה מדברי התוס' בעיון דק אעפי' שלא נוכר בדברי הפוקקים ויבא' חס"די שידבר בדרך המדברים בין יועיל בין לא יועיל ויתבאר דברי הרמ"ם ויה"ש והר"ן יפה ויתבני' ע"מ שירצה אבא :

מתני' קדשתי את כתי יחקור אם האב נאמן לו' על הבן שהוא גדול בענין קדושי' ויחקור אם הנשים באמנות להחמיר ויקמוך בחקירה זאת על מ"ס המח' והחריך כתשובת שאלה :

מתני' מי שאמר בשעת מיתה עיון על דברי הר"ה והרמ"ם זל :

יבאר דין המקדש בעד א' אי מחמירין ואם אומר עד ה' שהיו עם עדים ואינו מליהם ואם עד א' או שהודית האשה בפניו :

דיני תנאי

כלל

כלל

מפתחות

מפתחות הפוסקים פרק

ה' מהלכות אישות המקדש כבוד
בגמיה ל' ע כתוב פר' האיש מקדש
דף כ"ב :

פרק לשונות הריף זל

ה' מהלכות אישות דין הרי את מקודשת
לי כשכר שאדכר עליך לשלעון ל' ע כסו
דף ס"ג :

עיון בדברי הריף פרק האיש מקדש ל' ע כתוב בדף
מה הלכה ג' עיון בדבריו סוף פ' האו' כתוב סס
עיון בדבריו פרק עשרה יוחסין כדון כאמן בעל
המקח ופרק שנים אוחזי כתוב בדף ע"ד :
עיון בפרק הזהב כשמעת דכל הנעשה ל' ע כתוב
בדף כ"ח במשנה דכל הנעשה :

פרק

בפירוש

ה' מהלכות אישות דין האומר לאשה
הרי את מקודשת לי כק' דיכר ל' ע
כתוב כפ"ק משנה א' הלכה י' דף ח' :

המשנה פרק האיש מקדש
המקדש בערלה ל' ע כתו'
בדף כ"ד :

לשונות הרמב"ם

מפתח לשונות הפוסקים

הרמב"ם הלכות איסורי

ביאה

כ' דין הבא על אשתו ל' ע כתוב
בפ"ב האומר :

ג' וכלן ולדותיהן מותרים כפ"ב האו'
דף ס"ח :

זכ' ל' ע כשני מקומות ל' ע כתוב בדף
ס"ח :

כ"א דין אסור להשתמש באשה ל' ע
כתוב בריש פרק עשרה יוחסין :

הלכות גרושין

ט' דין הלכה והניחתו ל' ע בדבריו
הרב המגיד כתוב בדף ס"ג :

הלכות יבום

א' אכל כגומן השפחה וכו' ל' ע
כתוב בפ"ב האומר דף כ"א :

הלכות מאכלות אסורות

ח' דין כל מקום שני כתורה לא תאכל
ל' ע כתוב פ' האיש מקדש דף נ"א :

הלכות שחיטה

ב' וכל השוחט חולין נריד עיון כתוב
בדף נ"א :

כ"ח

הלכות תשובה

פרק ג' כתוב
בדף מ' :

הלכות

ת"ת פרק א' כתוב בדף ל"א
כדון חב"ס לא יקרא לרכו פר'
ו' בדברים שמכרו ל' ע כפ"ק דף י"ב :

הלכות

סקלים פ"ד חומת ירושלים פרק
האיש מקדש דף כ"ד :

הלכות

אישות פר' א' קודם מתן תורה
וכו' כתוב בפתיחת המהכתא

פרק

ג' מהל' אישות דין ככרי אינו נעשה
שליח בדף מ"א :

פרק

ד' מהלכות אישות דין אין האשה
מתקדשת אלא לרבוה ל' ע כתוב
כשמעתא קמיתא בהלכה ואלו אימי :

פרק

ג' מהלכות אישות דין המקד' בכיאה
וכו' ל' ע עם מ"ט בפרק י' כתוב כפ"ק
פ"ס וככיאה מכלן הלכה ב' :

ובאותו

פרק דין אין ראוי לקדש האשה
עד שיראה ל' ע כתוב בריש
פרק האיש מקדש הלכה א' דף מ"א : ועיון
בפירוש המשנה בזה כתוב סס :

פרק

ג' מהלכות אישות בתקדשה קודם
שתבער ל' ע כתוב דף מה הלכה
ג' :

פרק

ה' מהלכות אישות אסור לזכור הדברים
שאסור לקדש בהם ל' ע כתוב בפרק
באיש מקדש דף נ"א :

מפתחות

ז

א' כתוב למעבודא דאורייתא נרין
עיון בפניא מה' מלנה כתוב ריש ב'
כסף דכ"ה פ"ק הלכה ז' ר"ק:

הלכות כלים

ב' דין לפיכך נכח טגול וכו' ז"ע
כתוב כפר' האיש מקדש דף ל"ב

הלכות גניבה

ב' ז'ל אעפ"י שחולין שנסחטו ז"ע כתו'
כפ' האיש מקדש דף כ"ז
ג' דין: ז"ע כתוב בפ"ק דף י"ח

הלכות גזילה

א' כל החומר עבדו וכו' ז"ע כריש
ב"ק כתוב כשמעתא וא"י אימ' וכו'

הלכות נזקי סמון

א' דין נגחה והמיתה נרין עיון
כתוב פ"ב האומר דף ס"ח

הלכות רוצח

ב' נרין עיון כתוב כפרק האיש מקדש
דף מ"ג

הלכות מכירה

א' דין מכר לנ' שדות וכו' עם פ"ב
נרין עיון עיי' בדף כ"ז
ה' וכו' דין ז"ע כתוב בפ"ק מתנה'
כל הנעשה דמים דף כ"ח:
ז' שדה זו לכשאקחנה נרין עיון
כתוב כרף ק"ג
ז' דין כד"א כאלם טהוא חשקן ב'
כריש פ"ק כשמעתא וא"י אימ'
ך' כאמן בעל המקח וכו' נרין עיון
כתוב כפרק עשרה יוחסין דף
ע"ד:

הלכות עבדים

ב' דין הנמכר לבנו ומשיב השאר
כסף נרין עיון כתוב בפ"ק הלכ'
ז' דף ס' ושיון על הרב מוסריק זלחה:
פרק

פרק

ז"א פסק הרמב"ם איכה יולדת נ"ע
כתוב כ"פ האומר דף ס"ח:

הלכות נדרים

ד' נ"ע כתוב כרף מ"ו:

כפרק

הלכות שבועות

ז' שכונה שאין לך כירי ז"ע כתוב
כפרק האיש מקדש דף מ"ו:

פרק

הלכות ערכין

ד' דין אם היו עמוק' ואין בהם עשר'
ז"ע כתוב כפרק האומר דף ס"ח:

פרק

הלכות תרומות

ד' דין ואין עושין שליח גוי ז"ע כתוב
בהאיש מקדש דף מ"א:

פרק

הלכות מעשר שני

ג' נרין עיון כתוב כרף כ"ד

פרק

ט' נרין עיון כתוב כפרק האיש
מקדש דף כ"ד

פרק

הלכות פסולי המוקדשין

ד' דין הכרים טעאת מעוברת ז"ע
כתוב פ"ב האומר דף כ"ח:
ז' דין או כוית למחר וכוית כחון
ז"ע כתוב כרף מ"ו:

פרק

פרק

פרק

פרק

פרק

פרק

פרק

פרק

פרק

פרק

פרק

פרק

פרק

פרק

פרק

לשונות הרמב"ם

הלכות פועלה

ו' לעולם אין מועלין בשיירי לשכה
בהאיש מקדש דף כ"ז:
ז' דין ככל התורה אין שליח לדבר
עבודה ז"ע האיש מקדש דף מ"ד
בהלכה ס' עיון ע"ס:

פרק

פרק

הלכות מחוסרי כפרה

מפתחות

כ"ט עיון על דברי הר' מוהרי"ק
 כפ"ק משנה א' הלכה י"ח
 ל"א עיון על דברי הרב מוהרי"ק
 צריך עיון כתוב כפ"ק משנה א'
 הלכה י"ד:
 ל"א כתב הר"מ ז"ע בדברי הר'
 מוהרי"ק ז"ל כתוב כפ"ק דף י"ב
 ל"ח א' מן התנאי צריך שיהיה
 וכו' כתוב בסוגיא דכ"י ג' דף
 ס"א:
 מ' הביא תשובת הר"אש ודברי
 הר' מוהרי"ק ז"ע כתוב כדף ס"ד
 קמ"א בת דברי הר"מ וש"אין כן
 דעת הר"אש ז"ע כתוב כדף ע"ט

סימן
סימן
סימן
סימן
סימן
סימן

ב' דין ויש ללוות ולגאול צרי' עיון
 כתוב כפ"ק דף כ"א:
 ג' דין שיאמר וישנה צריך עיון
 כתוב כדף כ"ב:
 ג' דין אין עבד יוצא לחירות לא
 כהירוס ז"ע בהל' ביאת מקדש
 כתוב כדף כ"ה:
 ז' מהלכות עבדי האומ' לשפחתו
 הריאת כת חורין צרי' עיון כתוב
 קוף פרק האומר דף ס"ח:

פרק
פרק
פרק
פרק

הלכות נחלות

ג' דין הניח להם כתוב ס"ס האו
 דף ס"ח:

פרק

הלכות מלוה ולוה

ג' צריך עיון כתוב קוף פרק האו
 דף ס"ח:

פרק

הלכות ממרים

ז"ע כתוב כדף ל"א:

פרק

הלכות מלכים

דין שהפלט אסור להדיוט ז"ע
 כתוב כפתיחת המכתב:

פרק

לשונות הרב בעל הטורים

טור יורה דעה

בה' עבדים ז"ע כדין הכותב לשפחתו הרי את כת
 חורין כתוב כדף ס"ח:

בסימן

ט"ה עיון בדברי הר' מוהרי"ק
 ז"ל כפ"ק משנה א' הלכה י"ד:

טור אבן העזר

ז"ו כתב דלית הלכתא כר"ס ז"ע
 כתוב כדף ס"ח:

סימן

כ"ח דין היה לו מלוה ז"ע כתוב
 כדף מז' ומ"ח:

סימן

כ"ח דין אם גבב או גול צרי' עיון
 כתוב כדף כ"ה:

סימן

טור חשן המשפט

ח' כמזער שליח רבנן ז"ע כתוב
 כדף י"ב הלכה ד'
 ק"ג צריך אי אכילת פירות הויא
 הוקה צריך עיון עמ"ש בקימן
 דע"ס כתוב כדף כ"ב:
 קנ"ט דין וכן ראובן וכו' צריך
 עיון כתוב דף כ"ח כמשנת כל
 הנעשה:
 רמ"א בדיני התנאים צריך עיון
 כתוב בסוגיא דכ"י ג' דף ס"א:
 שצ"ג צריך עיון כתוב כפרק
 האיש מקדש דף ל"ב:
 טז"ט דין אף על פי שהתם אינו
 משלם כתוב דף ס"ח:

סימן
סימן
סימן
סימן
סימן
סימן

לשונות הראש זל

קמ"א קידושין כדין המוכ' בהנאת
 מחילת מלוה צריך עיון כתוב כפ"ק
 כמתניתין דכל הנעשה דמים באחר ובעיון על ה
 הטור והרב מוהרי"ק ז"ל הלכה:
 פרק האומר והוא לשון המתחיל
 לא בא אחר וקדשה ז"ע כתוב
 כדף ז"ט:
 האומר מתניתין על מנת שאדבר
 עליך לשלשון צריך עיון כתוב כדף
 ס"ג:
 האומר בכתב דכל הערוות שכתורה
 לא תפסי קידושין ז"ע כתוב ס"ב האו
 י' יוחסין גבי כאמן בעל המקח וכו':
 ז"ע כתוב כדף ע"ד:

פרקא
ברי"ש
פרק
פרק
פרק

מפתחות

ח

כ"ב ז"ע כתוב בדף י"ב הלכה ה'

הלק ג

כ"ז ז"ע כתיב בדף כ"ב כ"ג כ"ד הלכה ג'

הלק ג

תשובות מוהרש"ם זל"ה

בחלק השייך לזה כ"א ז"ע כתוב בדף הלכה ה'

כדרי פרק כל

חבשר המחודשים

א מדיבור המתחיל ושאלו הכא יתבאר דפרכיון על מה הנד' טען ויבהם נד חמור עם שאין הפרכה טיה :

ב גבי הא דכעני הא למה לי קרא יתבאר דלפעמים בעי הא אחיא בק"ו ולשוק מן הפסוק אע"ג דמיייתי אוהרה מק"ו וק"ל ח"ן מוהירין מן הדין מטום דהק"ו אינו מועיל אלא ל לגלות כ"י הפסוק :

ג גבי כ"י דכ"ו יוסף ט"ע יבאר דאע"ג דחז"ל למילף במה מנינו ניחא ליה למילף מק"ו אע"ג דאית כיה כרבי טובא והוא דוקא כשיש פתירה לק"ו ולמה מנינו דא"ס פתירה הק"ו לא יכול על המה מני' ח"ן לך קוטיא גדולה מווי :

ד גבי ומה במקום שנאמר כרי עם פרי עושה בגמרא פרכא כנראה שהיא אסוף דיכ' וכחכ בעל הליכות עולם שלא מנינו דוגמתא בתלמוד ובא תיקון בדברי המה מוסבם על כל מה שבא בתלמוד ויבאר טעמת הפרכה היא דמי אסוף דינא בטוב טעם ודעת :

ה וטעם יבאר שפרכא מסבירא דמכליעין בתוך הק"ו א"ס לא יהיה על אותן שיוכלו להכליעה עכו' כיון דיוכל להכליע בריש דינא ח"ף עכ"י שלא חזק לעשות זה כדוף דינא שכיר דמי :

ו גבי הא דפריך מה לחמוץ שכן עכ"ס כרת יתבאר דאע"ג דח"ן עונשין אפי' מלקו מן הדין כשהק"ו הוא לגלויי על הללו לזקקן עליו ועיין בפנים :

גיטין כ"מי שאלו גבי הא דת"ר הז' ניטך והנשר ט"ו ז"ע כתוב כסוגיא דכ"י בדף ק"א :

בב פרק יש כותלין גבי הא דא"מ רבא אלתרוג זה כתוב כמתנה כתוב :

כ"ב האומר דף ק"א :

תשובות הראש

כלל ל"ה ס"ג כתוב בדף הלכה ג' דף י"ב :

תשובות הרשב"א זל

בשמותיו כ' האיש מקדש ז"ע כתוב בדף מ"ה הלכה י"ב :

בתשובות כ"י תרי"ג ז"ע כתוב בדף הלכה ה' משנה ח' :

בתשובות כ"י תשע"ד ואלף רל"ד ז"ע כתוב בדף הלכה ו' משנה א' :

בתשובות כ"י אלף רכ"ו עם סיומן אלף ת"ד ז"ע כתוב בדף דף ט' הלכה כ"ד :

הר"ן זל

פרק האיש מקדש דף מ"ה ז"ע כתוב עם בענין קטנה שנתקדש שלא לדעת עוד טעם בדין מקדש כמלוה י"א א"ס חמור השטר כתוב דף מ"ח :

כדיש פרק האומר בשם הרשב"א היבא דכא אחר וקדשה כתוב בדף כ"ט :

הר"ן עוד טעם כמתני' ע"מ שאדכר לשלשון כתוב בדף ק"ג כ"י נדרים בענין כויר עובר לפניו ז"ע כתוב בדף הלכה ו' :

נמקי יוסף כ' טעמים אחזין דלגבי טדה בעי מעכשו כתוב בדף ק"ג :

מרדכי

עשה אירע כגמרא וכו' ז"ע כתוב בדף פ"ט דכ"ה הלכה ג' :

פרק שני על קטנה שנתקדשה שלא לדעת אכיה ז"ע כתוב בדף מ"ה הלכה י"ב :

תשובות מוהר"ן זל

הלק א דף כ"ח ז"ע כתוב בדף כ"ב משנה א' הלכה ו' :

מפתחות

ללמוד דבר אחד אין לנו לומר דממה מזינו כלמוד
אותו הדב ואהנין ו להכיח דבר אחר כוכף דא כ
ככל ק' ו סכתלמוד תמצא כיוצא בזה :

בד"ה שטוריס וכו' יבאר שאף הדבר דלא מהני
לעשות ממנו יוכיח מהני לעשות ממנו ק' ו שכמעט
חומרא שמזינו כלמד יותר מן המלמד נעשה הק' ו

עוד שם שהקולא גריך שתשתנה מהחומרא שיעור
כיבר ועיין בפנים :
עוד שם חילוק בענין דנין ק' ו מהלכה :

פתיחת המסכתא

עיקר המסכתא היא להורות לנו דרך
יירוך האדם לקדם את האשה
אשר היא מצוה זינו האל יתברך לכל נהיה באחד
משאר האומות להיות כרוסים בעריות ולפדילנו
מדרך הזונים אשר היינו מורגלים קודם מתן תורה

וקודם שפירש המסכתא לכאור מה שהיה
מתן הקדשה קודם מתן תורה
כדי שגדע איקור הקדשה שאברה תורה : וכבאר
דין הכלגש אם ההדיוט מותר בה ואין הדין בזה :
ול' הרמב"ם בערך א' מהלכות אישות :

קודם מתן תורה היה אדם פוגע אשה
בשוק אם רצה הוא והיא כותן לה
מכרה וכו' על אותה על אם הדרך וכו' משנתנה
התורה באברה הקדשה שבאמר לא תהיה קדשה
מבנות ישראל לפיכך כל הכועל אשה לשט זנות
בלא קדושין לוקה מן התור לפי שבעל קדשה ע"כ
והשיג הרא"ה ז"ל אין קדשה אלא מזומנת והיא
המופקרת לכל אדם וכו' עד מכל מקום אין איקור
לאו אלא כמזומנת עניה לכל אדם שאם כדכריו
מפותה היאך משלם עליה מומן והלא לוקה אלא
ודאי משהוצרכה לפתוי איכה קדשה עכ"ל

הכין הרא"ה ז"ל בדכריו הרמב"ם שמ"ט כל הכועל
אשה לשט זנות בלא קדושין לוקה מן התור היינו
אף בבא דרך אקראי או אפי' כמיוחדת לולטש
פלגש ולכך כתב שאין קדשה אלא מזומנת וכו' אבל
המיוחד ע"מ אי"כ לא מלקו ולא איכו לאו וכו' ועד
זה הלך ה"ה משנה והביא באיזה מדכריו הרמב"ם
מ"ט חזקה אין אדם עושה בעילתו כעילת זנות
וכו' :

ולי נראה שאין מזה כ"כ הכרח כיון
שכית דיוט של דוד גודו
על יחוד הפכויה כ"ע דינ' כי האי גוונא נמידי לה :

ז בני הא בחורט כסור וחמור יבאר דלא
אמר' הנד הטוה שבהם בענין שאין בהם
גורם הטוה לשניהם :

ח עוד כלמוד מתירון אחר דכשעשינו ק' ו
ומה על הק' ו גריך שיהא הדבר באיקור
מגר הק' ו ולכך אין לעשות ככילה תוכיח משום דלא
שייך למעבד בה ק' ו מערלה :

ט בדיבור כלאי הכרס יוציא המח' כלל
שאין ללמוד כמה מזינו לא כשיש שייכו'
דלמד עם המלמד לענין הדין :

י ושם יבאר בכל המקומות דאמרינן
חדא מתלת דפרכינן קילא וחומר' אמאי
לא פרכינן מיד אחרת מתרתי פרכא כל דהוועיין
כפני' :

כלל דין כפ"ק ד"ט

עיין בדכריו רש"י כפ"ק ד"ט בענין דיו :

כלל דעל מה הנד מעלמא לא פרכינן בתוס' כ"כ
דמזיעא :

דיבור המתח' כוכר הכל יוכיח וודיע בו דמעלמא
מזמא לא פרכינן הא בענין דדמי לגופו פרכינן
ועיין בפני' דרב"ב בזה :

בענין דיו סוף פרק ביצה הרגל

במחז' יבאר דדיו שאכופ דינא עדיף מדיו אריש
דינא ועיין במהר"ן לכ ורבכ"י אחר' בזה :

כד"ה חזי לא ארון יש ללמוד ממנו דפרכינן פרכא
אעיקרא דדינא ואע"ג דאינו נעשה כן בתלמוד
כשיש סיכה גדולה פרכינן לה :

עוד שם דק' ומכברא אינו נהפך ועיין בתוס' וע"ט
בכל דברי התוס' ומה שכתוב בפני' :

בסוגיא רמפ"ז

יש בה עיין וכללים נלמדים :
הא' הוא שאין עוטיין ק' ומורכב מושא ומקום גבי
מה לפכין קטנים שאינו כוב :

עוד יתבאר מאותה קוגיא שכשים לנו ק' ומה מזינו